

Jan Jaskanis, Danuta Jaskanis, Krystyna Chilmon

Krupice, pow. Siemiatycze. Stanowisko 1a

Informator Archeologiczny : badania 8, 132-133

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Starszy poziom stanowi cmentarzysko szkieletowe. Odsłonięto 7 grobów kształtu prostokątnego, usytuowanych na osi północ-południe. Dwa z nich zawierały jedynie fragmenty ceramiki. Pozostałe groby obok naczyń przy głowie zmarłego /od strony północnej/ zawierały paciorki szklane, bursztynowe i kamienne, fragmenty grzebieni rogowych z nitami z brązu, fibule brązowe i fragment srebrnej, przęśliki gliniane, igły brązowe, fragmenty tkanin i skóry, fragmenty nieokreślonych przedmiotów metalowych i w jednym przypadku nóż żelazny w drewnianej oprawie. Do najciekawszych z grobów należy grób 11, który obok wymienionych przedmiotów zawierał srebrny pierścionek ze szklanym oczkiem, fragment srebrnej monety /?/, stanowiących prawdopodobnie pozostałość po ozdobie.

Młodszy poziom stanowią jamy spaleniskowe wraz z półziemianką, których zawartość stanowią węgielki drzewne i fragmenty ceramiki. Obiekty te wystąpiły w warstwie II, nieco powyżej poziomu z grobami szkieletowymi, oraz bezpośrednio pod warstwą orną w postaci owalnych plam, kształtu misowatego w profilu. Do tego poziomu osadniczego należą również plamy, których charakter będzie można określić po dalszych badaniach. Być może są to pozostałości słupów wchodzących w skład budowli naziemnych.

Na podstawie analizy stratygraficznej można przypuszczać - iż osadnictwo to było dwufazowe.

Badania tegoroczne, obok uchwycenia granic stanowiska, potwierdziły zasygnalizowaną wcześniej dwufazowość osady.

Badania będą kontynuowane.

KRUPICE, pow. Siemiatycze
Stanowisko Ia

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadził dr Jan Jaskanis oraz mgr Danuta Jaskanis i mgr Krystyna Chilmon. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z późnego okresu lateńskiego i z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuując prace z 1972 r. prowadzono badania w północno-zachodniej części cmentarzyska. Ich celem była eksploracja najbardziej obecnie narażonej na zniszczenie partii obiektu. Jednocześnie spodziewano się uzyskać dalsze dane pozwalające lepiej rozpoznać relacje pomiędzy badanym cmentarzyskiem z grobami kultury przeworskiej a grobami kultury wielbarsko-cecelskiej. Zamiary spełnione zostały tylko częściowo. Zbadana przestrzeń o powierzchni ok. 340 m² istotnie zajmowała peryferię cmentarzyska, o słabnącej ku wschodowi gęstości występowania grobów lecz nie ujawniła jeszcze pełnego zasięgu obiektu. Bardzo nieliczne groby kultury wielbarsko-cecelskiej, odkryte w rozproszeniu nie zawierały przedmiotów umożliwiających ści-

ślejsze ich datowanie. Były to zespoły przeciętnie o znacznie mniejszej ilości przedmiotów inwentarza grobowego w porównaniu z grobami kultury przeworskiej.

Na zbadanej przestrzeni wykryto 80 grobów płaskich /nr 161 - 237/. Spośród nich 74 zawierało pochówki bezpopielnicowe /wśród nich kilka kultury wielbarsko-cecelskiej/, 5 - pochówki popielnicowe /wszystkie kultury przeworskiej/ i 1 - pochówek szkieletowy osobnika w wieku 12-14 lat /kultura wielbarsko-cecelska/. Pochówki ciałopalne, jednostkowe o przeważnie kobiecych /?/ mieściły się przeważnie w płytkich, kolistych rzadziej podłużnych, owalnych jamach, średnicy przeciętnie 0,6 - 1 m, niekiedy tylko większej, sięgającej do 1,6 m. W wyposażeniu występowała broń /groty oszczepów/, okucia tarcz, imacze z końcami wachlarzowatymi, zapinki - z nóżką ramową, silnie profilowane i pochodne, przęśliki, sprzączki. Znalezione też szpile laseczkowate.

Badania będą kontynuowane.

KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław
Stanowisko 3

patrz
neolit

KRYSPINOW, pow. Kraków
Stanowisko 2

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadził doc.dr hab. Kazimierz Godlewski. Finansował Instytut Archeologii UJ, Komisja Archeologiczna Krakowskiego Oddziału PAN i WKZ w Krakowie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko z okresu późnolateńskiego i rzymskiego.

Od chwili rozpoczęcia badań natrafiono ogółem na 74 groby z końca okresu późnolateńskiego i okresu wpływów rzymskich /w tym 9 "obiektów rowkowych" oraz na szereg jam neolitycznych, kultury łużyckiej oraz z wczesnego średniowiecza i średniowiecza. Ogólna ilość odkrytych obiektów wynosi 85. Cmentarzysko to jest dotąd największym cmentarzyskiem kultury przeworskiej w okolicach Krakowa.

Przebadano obszar ok. 825 m² odkrywając 17 grobów w tym: 1 prostokątny "obiekt rowkowy", 3 groby popielnicowe i 13 ciałopalnych grobów bezpopielnicowych. Natrafiono na materiał z końca okresu późnolateńskiego /fragment zapinki typu 0 wg J. Kostrzewskiego i być może grób 75 z okuciami pochwy miecza/. Większość z datowanych grobów pochodzi z fazy B1. Są one datowane zapinkami typu A.68 i A.52. W bogatym kobiecym grobie popielnicowym nr 74 znaleziono m.in. stopioną ozdobę srebrną oraz brązowe taśmowate obramowania wi-